

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Ἀγίου ΛουκἈ τοῦ ἱατροῦ
Ἀρχιεπισκόπου Συμφερουπόλεως καὶ
Κριμαίας.

(11η ΙΟΥΝΙΟΥ)
(Ποίημα Μητροπολίτου Ἐδέσσης
Ἰωὴλ Φραγκάκου)

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,...
Συναπτὴ μεγάλη καὶ ἡ Ἐκφώνησις
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...
Ἦχος πλ. α'.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου.

Σπῆχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ
Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπῆχ,β'. Πάντα τὰ ἔθνη
ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι
Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπῆχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο
αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλ-
μοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος πλ.α' Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἰατρὸν καὶ ποιμένα, ΛουκἈν τι-
μήσωμεν, Συμφερουπόλεως ποι-
μνης, Ἀρχιερέα λαμπρόν, τὸν βα-
στάσαντα Χριστοῦ τὰ θεῖα στίγ-
ματα, τάς ἐξορίας τὰ δεινά,
ἐγκλεισμοὺς ἐν φυλακαῖς, τάς θλί-
ψεις καὶ τὰ ὀνειδίη, τὸν ἐπ' ἐσχάτων
φανέντα, ἐν τῇ Ρωσίᾳ νέον Ἅγιον.

Δόξα Πατρὶ... Ἐπερον.

Ἦχος γ'. Τὴν ωραιότητα.

Τὸν πανσεβάσμιον, Χριστοῦ
Ἐπίσκοπον, καὶ θεοφώτιστον, σε-
μνὸν ἀκέστορα, τὸν ἐν ἐσχάτοις
τοῖς καιροῖς, ὀφθέντα ἐν τῇ Ρωσίᾳ,
καὶ ὁμολογήσαντα, εὐσεβείας τὰ
δόγματα, σταθαρῶς πρὸ βήματος,
τῶν ἀνδρῶν ἀθεότητος, τιμήσωμεν
ΛουκἈ ἐκβοῶντες· Χαίροις θεό-
φρον Ἱεράρχα.

Καὶ νῦν...

Ἦχος γ'. Θεοτοκίον

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτη-
ρίαν τοῦ γένους ἡμῶν ἀνυμνοῦμεν
Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ
τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ Υἱός
σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυ-
ροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυ-
τρώσατο ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς ὡς φι-
λάνθρωπος.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν

Ἦχος α' Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὡς ἄνθος ἡρινόν, ἐν τῷ μέσῳ χειμῶνος, ἐφύης θαυμαστῶς, Ἱεράρχα παμμάκαρ, εὐφραίνων τὰ ὀρθόδοξα, Ἐκκλησίας πληρώματα· ὅθεν σήμερον, τὴν σεβασμίαν σου μνήμην, ἐορτάζομεν, σοφὲ Λουκᾶ Ἐπισκόπων, τὸ θεῖον ἐντύφημα.

Δόξα Πατρί...

Καὶ νῦν...*Θεοτοκίον Ὅμοιον*

Τεκοῦσα Λυτρωτήν, τὸν Χριστὸν Θεοτόκε, τῆς λύμης τοῦ ἐχθροῦ, λύτρωσαι μὲ λιταῖς σου, καὶ ἴασαι τὰ τραύματα, τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, τῷ ἐλέει σου, ὡς ποταμὸς εὐσπλαγχνίας, ἀπειρόγαμε, καὶ ἀγαθότητος ρεῖθρον, καὶ πέλαγος χάριτος.

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ

Εν τῇ Ρωσίᾳ ἐν ἐσχάτοις τοῖς χρόνοις, ἡ τῶν λειψάνων σου πολυτιμος λάρναξ, καὶ ἐν Ἑλλάδι τμῆμα τῶν ὀστέων σου, νάματα ἐκβλύζουσι, θεραπείας τῶν νόσων, καὶ ἀλγῶν πανεύφημε, Ἱεράρχα ποικίλων, καὶ ὡς πηγὴ ἀκένωτος Λουκᾶ, τοῖς Ὀρθοδόξοις, τὴν χάριν παρέχουσι.

Δόξα Πατρί...

Καὶ νῦν...*Θεοτοκίον Ὅμοιον*

Χαῖρε τὸ τεῖχος Θεοτόκε Παρθέने, τὸ ἀκλινέστατον ἡμῶν τῶν μερόπων, χαῖρε τοῦ κόσμου δύναμις ἀήττητος, χαῖρε ἡ βοήθεια, τῶν εἰς σὲ ἐλπίζόντων, χαῖρε πάντων ἄνασσα, τῶν ὑμνούντων σὲ Κόρη, χαῖρε νυμφῶν Χριστοῦ ὁ εὐπρεπής,

χαῖρε δοχεῖον, χαρᾶς φωτεινότατον.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον

Ἦχος πλ. δ' Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν πτωχείαν ὡς σύζυγον εἰληφώς, ἐν τῷ βίῳ σου πλήθη τοῦ σοῦ λαοῦ, τοῖς θείοις σοῦ ρήμασι, καὶ τροφαῖς ὄντως ἔθρεψας, ὡς σιτοδότης μέγας, σαρκὸς καὶ τοῦ Πνεύματος, ἐν τῇ Ρωσίᾳ πάσῃ, Λουκᾶ ἀξιάγαστε· Ὅθεν οἰκονόμος, τῶν πιστῶν ἀνεδείχθης, ἰθύνων τὴν ποίμνην σου, ἀσφαλῶς πρὸς τὰ κρείττονα, καὶ πρὸς ὄρμον σωτήριον. Ἄλλ' ἄνερ θεοφώτιστε νῦν, ταῖς λιταῖς σου Χριστὸν καθικέτευε, ὑπὲρ τῶν πίστει τιμώντων, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα Πατρί...

Καὶ νῦν...*Θεοτοκίον.*

Ἀληθῇ Θεοτόκον οἱ γηγενεῖς, ἐγνωκότες σε Μῆτερ ἱκετικῶς, φωνοῦμεν καὶ κράζομεν, χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως, ἐν μήτρᾳ χωρήσασα, καὶ τῆς ἀρᾶς τὴν λύπην, βροτῶν ἀφανίσασα· Ὅθεν τοὺς σοὺς δούλους, ἐν δεινοῖς πεπτωκότας, ἀνύψωσον τάχιστα, ταῖς ὀξείαις πρεσβείαις σου, πρὸς Ὑῖόν σου καὶ Κύριον· σὺ γὰρ ἀπορουμένων τροφός, καὶ νοσούντων ἄκος καὶ συμπάθεια, καὶ τῶν καμνόντων ὑπάρχεις, βακτηρία Δέσποινα.

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Ἀντίφωνον Α'.

Εκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη· ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ μου. (δψ)

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὥς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμένοι. (δ΄ς)

Δόξα.

Ἀγίω Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται, λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Ἀγίω Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ῥεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον ᾠχος δ΄

Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται. (δ΄ς)

Σπῆχ. **Τ**ίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.

Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

*Ἡ Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου
ᾠχος β΄.*

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἀἰνεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον

(13ης Νοεμβρίου, Ἰωάν. ι' 1 – 9)

*Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας
πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· ...*

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ν΄ Ψαλμὸς χῦμα.

Ελέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος των οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθεὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα Πατρὶ... *ᾠχος β'*

Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. **Ε**λέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἰδιόμελον. ᾠχος πλ. β'

Εξεχύθη θεόφρον, ἡ ἱατρικὴ σου χάρις, ἐπὶ πᾶσαν τὴν Ρωσίαν, καὶ γέγονας ἱατρὸς τῶν νοσοῦντων, ἅμα δὲ καὶ χρηματίσας, Ἀρχιερεὺς ἐννομώτατος, Συμφερουπόλεως καὶ Κριμαίας, καὶ ἄλλων πόλεων, ὥφθης ποιμενάρχης ἄριστος, τῶν λογικῶν προβάτων, τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. Τὸ γὰρ θεόσοφόν σου στόμα, ὡς ποταμὸς ἀνεπίσχετος,

τάς τῶν ἀνθρώπων ἀρούρας κατήρδευσεν, αὐξήσας τὰ ἐν αὐταῖς, τοῦ Εὐαγγελίου ἀγαθὰ σπέρματα. Καὶ νῦν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, μετὰ τῶν Ἁγίων συνδιαιτῶμενος, πρέσβευε ἀπαύστως, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. (δ')

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

KANONES

Κανὼν τῆς Θεοτόκου ·

Ὡδὴ α'.

ᾠχος δ'. **Ἀ**νοίξω τὸ στόμα μου.

Στίχ. **Υ**περαγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Θαρρῶν τῷ ἐλέει σου, καὶ τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, ὑμνῶ τὰ σημεῖα σου, ἃ καθ' ἐκάστην ποιεῖς, τοῖς τιμῶσι σου, τὸν τόκον Θεοτόκε, καὶ πάσας τάς χάριτας, τάς σὰς Θεόνυμφε.

Στίχ. **Υ**περαγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ελπὶς ἀκαταίσχυντος, καὶ τῶν πιστῶν ἡ βοήθεια, καὶ ὄπλον ὑπάρχουσα, τοὺς σοὺς ἰκέτας ἀγνή, νῦν περίζωσον, τῇ θείᾳ σου δυνάμει, ἐχθρὸν τὸν ἀλάστορα, ἵνα νικήσωσιν.

Στίχ. **Υ**περαγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Οἱ δοῦλοι σου Δέσποινα, ἐκτός σου ἄλλην βοήθειαν, οὐκ ἔχοντες σπεύδουσι, ταῖς σαῖς ἀγίαις λιταῖς, καὶ ἰκέσιον, προσφέρουσιν ὡδὴν σοι, δεινῆς κατακρίσεως, φυγεῖν ἐλπίζοντες.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν νύκτα ἐσκέδασας, τῆς ἀθεΐας τῷ τόκῳ σου, τὸν κόσμον πυρσεύουσα, τῆς ἀληθείας αὐγαῖς, καὶ νυκτίμορφον, τοῦ σκότους τὸν προστατήν, τελείως συνέτριψας, ἀειμακάριστε.

Κανὼν τοῦ Ἀγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Ἦχος δ' Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Στίχ. Ἀγίε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νεόφωτον ἥλιον, τῆς ἐν Βορρᾶ Ἐκκλησίας σου, προάγομαι Δέσποτα, ὑμνῆσαι ἄσμασι, καὶ τὴν χάριν σου, αἰτοῦμαι τὴν μεγίστην, ὡς ἂν μέλψω κάλλιστα, Λουκᾶ τὰ θαύματα.

Στίχ. Ἀγίε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ο βίος σου κάλλιστος, τὰ σὰ σημεῖα πανθαύμαστα, ἡ χάρις σου ἄφθονος, τὸ τέλος πάτερ σεμνόν, ἐπεγνώσθησαν, ἐν τόποις τῆς Ρωσίας, ὑπὸ τῶν εἰδότων σε, Λουκᾶ αἰοίδιμε.

Δόξα Πατρί...

Σοφίας τὸ τέμενος, τῆς ἀγιότητος ἄγαλμα, τῆς πίστεως πρόμαχος, Ἀρχιερέων κανὼν, ἀξιότιμε, Λουκᾶ ἐν τῇ Ρωσίᾳ, ἐδείχθης τῇ χάριτι, τοῦ θείου Πνεύματος.

Καὶ νῦν... *Θεοτοκίον*

Ο μήτραν οἰκήσας σου, δι' ἀγαθότητα ἄπειρον, τὸ βρότειον φύραμα, ἠράσθη τοῦτο σφοδρῶς, καὶ ἐδόξασε, Παρθένε Θεοτόκε, ψυχῶν ἱλαστήριον, καὶ πάντων ἀνασσα.

τῆς Θεοτόκου Ἦχος δ'

Ὡδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Οδὸν σωτηρίας ἡ τεκοῦσα, ὁδὸν εἰς εὐθείαν ἐντολῶν, τοῦ σοῦ Υἱοῦ ὁδήγησον, καὶ μὲ τὸν ἁμαρτάνοντα, καὶ πρὸς ζωὴν τὴν κρείττονα, ταῖς σαῖς λιταῖς με ἀνάγαγε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Κρηπὶς ἀσφαλῆς καὶ σωτηρία, μεσῖτις ἡμῶν τῶν γηγενῶν, ὑπάρχουσα ἐπάκουσον, τῶν ἐπικαλουμένων σε, καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι, πάντας ἡμᾶς Παναμώμητε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ελέησον πάντας τοὺς ἀνθρώπους, καὶ σῶσον αὐτοὺς ἐκ τῶν χειρῶν, τοῦ δράκοντος Πανάχραντε, τῇ κραταιᾷ δυνάμει σου, τῶν δυσμενῶν σκεδάζουσα, ἐπιβουλάς καὶ νοήματα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ματαίαν βουλὴν τῶν κακοτρόπων, διάλυσον τάχιστα λιταῖς, καὶ δίδου μοι τὴν ἄνεσιν, τὴν ψυχικὴν Ἀπείρανδρε, ἵνα ὑμῶ τὸ πάντιμον, βροτῶν Σωτῆρος τὸ ὄνομα.

Τοῦ Ἀγίου

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους

Στίχ. Ἀγίε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Υψώθης ἐν γῇ ὑπὸ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἔμεινας ἄτυφος Λουκᾶ, ζηλώσας τὰ ἀκίνητα, καὶ τῷ Θεῷ ἀπέδωκας, τὰ σὰ ἀξιοτίμητα, ἅγιε Πάτερ χαρίσματα.

Στίχ. Ἀγίε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χριστὸν ἀγαπήσας παιδιόθεν,
προεῖλες τὴν ἑγγαμον ζωὴν, Λουκᾶ
σεβασμιώτατε, καὶ γέγονας τὸ
πρότυπον, τοῦ γάμου πάτερ, ἄρι-
στον, τῇ καθαρᾷ πολιτείᾳ σου.

Δόξα Πατρί...

Λνέθρεψας πάντα τὰ σὰ τέκνα,
Λουκᾶ ἐν παιδείᾳ ἀκριβῇ, καὶ
φόβῳ τοῦ Κυρίου σου, τῆς εὐσε-
βείας σπέρματα, ἐν ταῖς ψυχαῖς
πανόλβιε, αὐτῶν βαλὼν τῇ θελήσει
σου.

Καὶ νῦν...**Θεοτοκίον**

Λειμὼν εὐανθέστατε χαρίτων,
τοῦ Πνεύματος Κόρη Μαριάμ, τὸν
ζόφον τῆς ἀγνοίας μου, καὶ τοῦ
νοὸς τὴν σύγχυσιν, ταῖς σαῖς εὐχαῖς
καταύγασον, ὅπως ὑμνῶ σε Θεό-
νυμφε.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν,...

Κάθισμα

Ἦχος δ' Ταχὺ προκατάλαβε

Γοφίαν τὴν θύραθεν, ἐπιγινώ-
σκων καλῶς, ἠθέλησας ἅγιε, τὴν
ἱερὰν τοῦ Χριστοῦ, γνωρίσαι ἀλή-
θειαν, ὅθεν μετ' ἐπιστήμης, καὶ συ-
νάρσει τῇ θεῖᾳ, ἔγνωκας Ἱεράρχα,
τοῦ Θεοῦ τάς ἐννοίας, καὶ ὦφθης
τῶν ἀπορρήτων, Λουκᾶ μύστης
ἄριστος.

Δόξα Πατρί...

Καὶ νῦν...**Θεοτοκίον**

Μαστίζειν οὐ παύεται, τὸ σύνει-
δός μου ἀγνή, πολλὰ γὰρ ἀδόκιμα,
καὶ ἀπρεπῇ συνεχῶς, ὁ ἄθλιος
ἔπραξα, ὅθεν ἀπάλλαξόν με, ταῖς
λιταῖς σου ἐκ τούτων, δός μοι δὲ
καὶ δακρύων, ποταμοὺς ἵνα
κλαύσω, πάθῃ μου τὰ συμβάντα,

Παρθένε Θεόνυμφε.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς...

Κοντάκιον Ἦχος πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ

Συμφερουπόλεως Λουκᾶν τὸν
ἀρχιποίμενα, καὶ ἱατρὸν τὸν ἐπι-
στήμονα τὸν ἄριστον, οἱ φιλάγιοι
ὑμνήσωμεν ἐγκαρδίως· ἐν Ρωσίᾳ
γὰρ βιώσας ὥσπερ ἄγγελος, ὡμο-
λόγησε Χριστοῦ τὸ θεῖον ὄνομα·
διὸ κράζομεν· Χαίροις πάτερ ἀοί-
διμε.

Ὁ Οἶκος

Λγγελος πάτερ ὦφθης, ἐπ'
ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἐν χώρᾳ δυ-
στυχοῦντων ἀνθρώπων· βιοτεύσας
ἐνθέως ἐν γῇ, Ἱεράρχα Λουκᾶ
ὄντως τὸ πρότυπον, λαοῦ καὶ κλή-
ρου γέγονας, διόπερ σοι ἐβρόν
ταύτα·

Χαῖρε τὸ εὖχος πάσης Ρωσίας·
χαῖρε τὸ σκεῦος τῆς εὐσεβείας.

Χαῖρε ποιμανσίας ἀνθρώπων τὸ
μίμημα· χαῖρε ἱατρείας ἀλγούντων
τὸ καύχημα. Χαῖρε ὅτι ὡμολόγη-
σας τὸν Χριστὸν ἀνδροπρεπῶς·
χαῖρε ὅτι ἐθεράπευες ἀρρωστή-
ματα βροτῶν. Χαῖρε ὅτι ἐκ παίδων
ἡλικίας ἐκλάμπεις· χαῖρε ὅτι ἐγγά-
μων συζυγίας ἠράσθης. Χαῖρε τε-
κνίων τῶν σῶν τὸ φέγγισμα· χαῖρε
πιστῶν τὸ ἅγιον κλέϊσμα. Χαῖρε
σεμνῶν Ἐπισκόπων ὁ κόσμος·
χαῖρε ἡθῶν οὐρανίων ὁ τόμος.

Χαίροις Πάτερ ἀοίδιμε.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τῇ ΙΑ΄ τοῦ μηνός Ἰουνίου, μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Λουκᾶ τοῦ νέου, τοῦ ἱατροῦ καὶ ὁμολογητοῦ, Ἀρχιεπισκόπου Συμφερουπόλεως καὶ Κριμαίας, τοῦ Ρώσου, ἐν ἔτει 1961 ἐν εἰρήνῃ τελειωθέντος.

Στίχοι

Λουκᾶς Συμφερουπόλεως ἀρχιθύτης, καὶ ἱατρὸς σωμάτων τιμάσθω ὕμνοις. Ἐνδεκάτη Λουκᾶς θάνε ἱητῆρ καὶ θύτης πρῶτος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων ἀποστόλων Βαρθολομαίου καὶ Βαρνάβα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τελεῖται ἡ Σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ ἐν τῷ Ἀδειν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Μάρτυς Θεόπεμπος μετὰ καὶ ἐτέρων τεσσάρων, ξίφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου...

Ὡδὴ α΄. ᾠδὴ δ΄.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

Ὡδὴ γ΄

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθορος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας πνευματικὸν στερέωσον, καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου στεφάνων δόξης ἀξιώσον.

Ὡδὴ δ΄

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ Προφήτης, Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὡδὴ ε΄

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου, σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὕμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

Ὡδὴ ς΄

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

Ὡδὴ ζ΄

Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον, Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ η΄

Σπῆχ. **Ἀ**ινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἄπασαν, ἀγείρει ψάλλουσιν. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς...

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ (ᾠχος δ΄)

Σπῆχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Σπῆχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλεν κενούς.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Καταβασία

Ὡδὴ θ'.

Ἀπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος, πανηγυρίζετω δέ, ᾠλων Νόων, φύσις γεραίρουσα, τὰ ἱερὰ θαυμάσια, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω. Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή, ἀειπάρθενε.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλάρια

ᾠχος β' Τοῖς Μαθηταῖς συνελθωμεν

Λουκᾶν τὸν νέον ἅγιον, καὶ ἀρχιθύτην Κυρίου, καὶ τῆς Ρωσίας κόσμημα, ἱατρῶν ποδηγέτην, Συμφερουπόλεως κλέος, Σαγματᾶ τὸν ἐπόπτην, τὸν ἐνδοξον ἀνάργυρον, συζυγίας τὴν δόξαν καὶ μοναστῶν, θαυμαστὸν ὑπόδειγμα καὶ προστάτην, τοῖς ἱεροῖς μελίσμασιν, ἀνευφημήσωμεν πάντες.

Θεοτοκίον

Χριστοῦ ναὸς ὁ ἔμφυχος, καὶ τὸ κατάσκιον ὄρος, καὶ ἡ λαβὶς τὸν ἄνθρακα, ἐνεγκοῦσα τῷ κόσμῳ, ἡ πορφυρὶς Βασιλέως, καὶ οὐράνιος πύλη, καὶ βάσις, στάσις, κίνησις, προφητῶν καὶ μαρτύρων καὶ ἀσκητῶν, ἀνεδείχθης Δέσποινα Θεοτόκε, διὸ μὴ παύσῃ πάντοτε, διαφυλάττουσα πάντας.

ΑΙΝΟΙ

ᾠχος πλ. δ'

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

ᾠχος πλ. δ'

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος

Στίχ. **Α**ἰνεῖτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Πάτερ Λουκᾶ ἀξιάγαστε, ὁ τῶν ἀθέων ἐσμός, ἀληθείας τὰ δόγματα, εὐμενῶς μὴ φέροντες, κατὰ σοῦ ἐκινήθησαν, ἐπιβουλὰς τε καὶ ὄνειδίσματα, καὶ λοιδωρίας μυρίας ράπτοντες· ὦ τῆς ἐνστάσεως, τῆς στερραῆς σου ἅγιε, δι' ἧς ἰστόν, κακουργίας ἔλυσας, καὶ ἀθεότητος.

Στίχ. **Α**ἰνεῖτε αὐτόν ἐν ἥχῳ, σάλπιγξ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Πάτερ Λουκᾶ ἀξιάγαστε, ὁ τῶν ἀθέων ἐσμός, ἀληθείας τὰ δόγματα, εὐμενῶς μὴ φέροντες, κατὰ σοῦ ἐκινήθησαν, ἐπιβουλὰς τε καὶ ὄνειδίσματα, καὶ λοιδωρίας μυρίας ράπτοντες· ὦ τῆς ἐνστάσεως, τῆς στερραῆς σου ἅγιε, δι' ἧς ἰστόν, κακουργίας ἔλυσας, καὶ ἀθεότητος.

Στίχ. **Α**ἰνεῖτε αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Πάτερ Λουκᾶ πανσεβάσμιε, Ἀρχιερέων στολήν, ἐνδυθεὶς τὸ φιλόχριστον, τῆς Ρωσίας πλήρωμα, πρὸς Χριστὸν καθωδήγησας, Ὁρθοδοξίας τοῖς παραγγέλμασι, καὶ πολιτεία σου τῇ ὀρθότητι· ὦ τῆς συνέσεως, καὶ πολλῆς σοῦ χάριτος,

δι' ἧς σοφέ, τῆς σῆς ποιμένης πρόβατα, ἐποδηγέτησας.

Στίχ. **Α**ἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πάτερ Ἱεράρχα ἅγιε, μετ' ἐπιστήμης πολλούς, τῶν νοσοῦντων ἐκούφισας, φανερώσας ἅπασι, τῆς σοφίας σου μέγεθος, καὶ μετὰ θάνατον τὰ ὀστέα σου, τῆς ἰατρείας τὰ ρεῖθρα βλύζουσιν· ὦ τῆς σῆς λάρνακος, τῶν λειψάνων πάντιμε, δι' ἧς Λουκᾶ, ἀφειδῶς ἰάματα, ἡμῖν μετέδωκας.

Δόξα Πατρὶ...*ᾠχος πλ. α'*

Αγιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν Ρωσίαν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατωρθωμάτων σου. Τὴν στερράν σου γὰρ ὁμολογίαν τῆς πίστεως, Ἱεράρχα θεόσοφε, ἄγγελοι ἀκούσαντες ἐπεκρότησαν, διάβολος μετὰ δαιμόνων ἐτραυματίσθη, καὶ ὁ Κύριος ταύτην, ἐν οὐρανοῖς ἐπεγράψατο. Τῇ δὲ ἰατρικῇ σου τέχνῃ, ἄνθρωποι νοσοῦντες ἰάθησαν, τῶν ἰατρῶν οἱ ὅμιλοι ἐδιδάχθησαν, καὶ τῶν ἀθέων φαλαγγαρχίαι κατεπλάγησαν. Διὸ ἐν χαρᾷ τὴν μνήμην σου ἄγοντες, Λουκᾶ παναοίδιμε, ἱκετικῶς βοῶμέν σοι· μὴ παύσῃ, καθικετεύων ταῖς σαῖς πρεσβείαις, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν...*Θεοτοκίον*

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρήκτον, τὴν

ἄρραγῇ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη. ᾠχος πλ. α'

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἄμνός τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός,

Ἄγιος Ἰσχυρός,

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον

ᾠχος πλ. α' Τὸν συνάναρχον Λόγον...

Ιατρὸν καὶ ποιμένα, Λουκᾶν τιμήσωμεν, Συμφερουπόλεως ποιμένης, Ἀρχιερέα λαμπρόν, τὸν βαστάσαντα Χριστοῦ τὰ θεῖα στίγματα, τὰς ἐξορίας τὰ δεινά, ἐγκλεισμοὺς ἐν φυλακαῖς, τὰς θλίψεις καὶ τὰ ὀνειδῆ, τὸν ἐπ' ἐσχάτων φανέντα, ἐν τῇ Ρωσίᾳ νέον Ἅγιον.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

ΑΝΤΙΦΩΝΑ (τῆς ἑορτῆς)

Ἀντίφωνον Α΄

ᾠχος β΄

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β΄. ᾠχος β΄

Στίχ. Αἰνεῖ, ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Κῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Κῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι

Ἀλληλούϊα.

Στίχ. **Τ**ὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Κῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Στίχ. **Β**ασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Κῶσον, ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Ο μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρω-θεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἷς ὢν τῆς ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ΄

Στίχ. **Τ**ὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

ᾠχος πλ. α΄ **Τὸν συνάναρχον Λόγον...**

Ιατρὸν καὶ ποιμένα, Λουκᾶν τιμήσωμεν, Συμφερουπόλεως ποιμνης, Ἀρχιερέα λαμπρόν, τὸν βαστάσαντα Χριστοῦ τὰ θεῖα στίγματα, τὰς ἐξορίας τὰ δεινὰ, ἐγκλεισμοὺς ἐν φυλακαῖς, τὰς θλίψεις καὶ τὰ ὀνειδίδη, τὸν ἐπ' ἐσχάτων φανέντα, ἐν τῇ Ρωσίᾳ νέον Ἅγιον.

Μικρὰ Εἰσοδός.

Εἰσοδικὸν

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός,,
(β' χορὸς) ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλουῖα.

Ἀπολυτίκιον

ᾠχος πλ. α' Τὸν συνάναρχον Λόγον...

Ιατρὸν καὶ ποιμένα, Λουκᾶν τιμήσωμεν, Συμφερουπόλεως ποιμνης, Ἀρχιερέα λαμπρόν, τὸν βαστάσαντα Χριστοῦ τὰ θεῖα στίγματα, τὰς ἐξορίας τὰ δεινὰ, ἐγκλεισμοὺς ἐν φυλακαῖς, τὰς θλίψεις καὶ τὰ ὀνειδή, τὸν ἐπ' ἐσχάτων φανέντα, ἐν τῇ Ρωσίᾳ νέον Ἅγιον.

Ἔτερον. ᾠχος γ'

Τὴν ωραιότητα.

Τὸν πανσεβάσμιον, Χριστοῦ Ἐπίσκοπον, καὶ θεοφώτιστον, σεμνὸν ἀκέστορα, τὸν ἐν ἐσχάτοις τοῖς καιροῖς, ὀφθέντα ἐν τῇ Ρωσίᾳ, καὶ ὁμολογήσαντα, εὐσεβείας τὰ δόγματα, σταθαρῶς πρὸ βήματος, τῶν ἀνδρῶν ἀθεότητος, τιμήσωμεν Λουκᾶ ἐκβοῶντες· Χαίροις θεόφρον Ἱεράρχα.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον ᾠχος β'

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, Μὴ παρίδης ἁμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον ὡς ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι· Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν, ἡ προστατεύουσα ἀεὶ, Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

Τρισάγιον Ἀποστόλου

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. γ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Τοῦ Ἱεράρχου

(βλέπε 13ην Νοεμβρίου, Εβρ.

ζ' 26-28, η' 1-2).

Προκείμενον ᾠχος α'

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Στίχ. **Λ**κούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεύς, ὅσιος, ἄκακος, ἁμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος· ὃς οὐκ ἔχει καθ' ἡμέραν ἀνάγκην, ὥσπερ οἱ ἀρχιερεῖς, πρότερον ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρτιῶν θυσίας ἀναφέρειν, ἔπειτα τῶν τοῦ λαοῦ· τοῦτο γὰρ ἐποίησεν ἐφάπαξ ἑαυτὸν ἀνενέγκας. Ὁ νόμος γὰρ ἀνθρώπους καθίστησιν ἀρχιερεῖς ἔχοντας ἀσθένειαν, ὁ λόγος δὲ τῆς ὀρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον υἱὸν εἰς τὸν αἰῶνα τετελειωμένον. Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις, τοιοῦτον ἔχομεν ἀρχιερέα, ὃς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς

μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τῶν Ἀγίων λειτουργὸς καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, ἣν ἔπηξεν ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα. (γ') ἤχος β'.

Στόμα δικαίου μελετήσῃ σοφίαν

Σπῆχ. Ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου

Εἰς τὸ Ἐξαίρετως

Ἀξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζῃν σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικὸν

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούϊα.

ἤχος β'

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὖρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Ἀμὴν ἀμὴν ἀμὴν, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς Κυρίου, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

ἤχος β'

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (τρὶς)

Ἀπόλυσις

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων

Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη

στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου

Κουλούρας Βέροιας.